

Abstrakt

Výsledky nedávných výzkumů zpochybnily tradiční předpoklad, že parfém slouží k pouhému překrytí tělesného pachu. Ten má totiž i u člověka důležitou biologickou funkci a ukazuje se, že parfém s ním nemusí být v konfliktu, ale mohou ho spíše vhodně doplnit. Jedinci by si tedy mohli vybírat takový parfém, který se bude k jejich individuálnímu tělesnému pachu hodit, spíše než ho zakrývat.

V teoretické části práce popisují koncepci podvojně dědičnosti (*dual inheritance theory*), která je stěžejní pro náš výzkum, a zabývám se tím, jak by spolu mohly biologické účinky tělesného pachu a sociální účinky parfémů interagovat. Dále jsme v naší studii vycházeli z předpokladu, že příbuzní jedinci mají podobný tělesný pach, a v experimentální části jsme zjišťovali, zda si díky tomu vzájemně dokáží vybrat příbuzní jedinci vhodný parfém lépe než nepříbuzní jedinci, v tomto případě partneri. „Vhodnost“ parfému je zde přitom odvozena z toho, jak se líbí výsledná směs parfému a tělesné vůně jedinci opačného pohlaví, protože jedním z hlavních účelů chemické signalizace je přilákání potenciálního partnera.

Výsledky poměrně nečekaně ukázaly, že v případě párů byla tendence k lepšímu hodnocení vzorků s parfém, které vybrala partnerka, než které si vybral muž sám, v případě sourozenců byl už tento rozdíl v hodnocení signifikantní a vzorky s parfém, které vybrala sestra, byly hodnoceny jako atraktivnější než ty, které byly v kombinaci s parfém, který vybral muž sám. To by mohlo znamenat, že si ženy dokáží lépe představit, jak bude parfém na mužích vonět, či že ženy mají obecně jiný vkus na parfém než muži a jejich výběr poté vyhovoval i hodnotitelkám.